

Arrest

nr. 349 533 van 30 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KELCHTERMANS
Amerikalei 122 / 14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 6 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 november 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. CAMERIER *loco* advocaat N. KELCHTERMANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 13 januari 2025 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 augustus 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 7 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en het christelijke geloof, en op 23 maart 1991 geboren te Luanda (Angola), waar u woonachtig was (met uitzondering van uw twaalf/dertien jaar tot achttien jaar, wanneer u bij een tante in de provincie Uige woonde). U voltooide uw middelbaar onderwijs en vatte een universitaire studie in de rechten aan, maar voltooide deze niet wegens een gebrek aan financiële middelen. U was werkzaam in een supermarkt, een bakker, en als zelfstandig kledingverkoper.

Uw vader was UNITA-sympathisant. Als zakenman diende hij regelmatig naar de provincies te reizen, waarbij hij ook goederen meebracht voor UNITA. Toen MPLA dit achterhaalde, begonnen ze hem te vervolgen, onder andere, door een aanval bij jullie thuis, zijn auto in brand gestoken, enz. Deze situatie zorgde ervoor dat uw ouders zijn gescheiden, en uw vader Luanda ontvluchtte in 2008. Hij vestigde zich op het platteland in Uige, waar hij geen verdere problemen had.

Op 23 november 2024, nam u deel aan een UNITA-manifestatie om de armoede en honger in Angola aan te klagen. U werd gearresteerd, maar kon 's nachts ontsnappen met de hulp van een politieagente. Zij had u verteld dat u gedood zou worden. U contacteerde uw moeder, die zei dat u kon onderduiken bij haar vriendin. SIC-agenten kwamen vervolgens meermaals langs bij uw moeder om u te zoeken, onder meer, om uw aanhoudingsbevel af te geven.

Uw vriendin/huisgenote, M., die werkzaam was in de prostitutie, stelde u voor aan haar netwerk. U diende seksuele betrekkingen te hebben met de beide smokkelaars in ruil voor hun hulp.

Op 2 januari 2025, reisde u samen met een smokkelaar, met behulp van uw eigen Angolese reisdocumenten, naar België.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) uw Angolese identiteitskaart (origineel); (2) een aanhoudingsbevel voor u (kopie); en (3) uw UNITA-lidkaart (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest vervolging door de machtspartij MPLA, die ook de Angolese politie ter beschikking heeft, omwille van uw UNITA-sympathie en deelname aan de manifestatie op 23 november 2024 (zie notities van het persoonlijk onderhoud 28/08/2025, hierna NPO, p. 16-19).

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd van de voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees in uw hoofde.

1. Uw verklaringen omtrent uw UNITA-lidmaatschap zijn inconsistent en vaag. Bijgevolg, overtuigt u niet van uw lidmaatschap.

- U geeft eerst een verkeerde naam voor UNITA: "Internationale Unie voor de Totale Onafhankelijkheid van Angola... Neen, Nationale Unie voor de Totale Onafhankelijkheid van Angola" (NPO, p. 17; zie blauwe map).

- U kan niet de correcte benaming van MPLA – de huidige machtspartij, concurrent van UNITA, én uw vervolger – geven: "Movimento Nacional... Neen, ik weet het niet. Alstublieft, ik houd niet van die partij. Movimento Nacional Libertação de Angola. Ik hou niet van die partij. Het maakt niet uit" – (NPO, p. 17). De correcte benaming is 'Movimento Popular de Libertação de Angola' (zie blauwe map).

- Bij DVZ verklaarde u sinds ongeveer 2010 lid te zijn geweest van UNITA (CGVS-V). Op het CGVS spreekt u uzelf tegen. Eerst verklaart u reeds lang lid te zijn geweest. U gevraagd om dit te concretiseren, stelt u "sinds mijn jeugd al." U nogmaals gevraagd naar een jaar of leeftijd, stelt u nu "sinds 26 of 25 jaar, sinds ik alles begon te begrijpen, wat mijn rechten waren. Ervoor hechtte ik daar geen belang aan" (NPO, p. 18) – '26 of 25 jaar' komt neer op 2016 of 2017.

- Bij DVZ verklaarde u omtrent uw UNITA-activisme: "ik was een gewoon lid. Ik nam af en toe deel aan protesten. Ik hielp soms mee in de gemeenschap" (CGVS-V). Op het CGVS daarentegen verklaart u dat u geen tijd had om deel te nemen aan activiteiten omwille van uw werk, dat u enkel deelnam aan één activiteit in mei 2022 of 2023 gelieerd aan de verkiezingen en één manifestatie op 23 november 2024 (NPO, p. 18, 21).

- Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden omtrent de start van uw lidmaatschap en activiteiten, slaagt u er niet in om een dienstige verschoning te geven (NPO, p. 25).

- U kan niet concretiseren waarom – uw motivatie – u besloot toe te treden tot UNITA. Gezien u getuige was van de problemen van uw vader hierdoor (en u hem erna ook nooit meer heeft gesproken of opgezocht), mag er verwacht worden dat u hieromtrent duidelijkheid kan verschaffen. U verklaart dat u toetrad omdat u uw burgerrechten / mensenrechten wou en omdat MPLA uw vader had afgenomen. Gevraagd of er een

concrete aanleiding was om op dat moment toe te treden, immers uw vader was al even weg naar Uíge, herhaalt u enkel dat u wou vechten voor uw rechten (NPO, p. 20). U gevraagd waarom u opteerde voor UNITA in plaats van een andere politieke partij of beweging, stelt u dat het de partij is die hoop geeft aan het volk, hetgeen u afleidt "omwille van wat ze al hebben gerealiseerd voor de mensenrechten." Echter als u gevraagd wordt om te concretiseren wat ze hebben gerealiseerd / waarop u zich baseerde, kan u hier geen duidelijkheid over verschaffen. U verwijst eerst naar de betoging van 23 november. Door de Protection Officer gevraagd naar een ander voorbeeld, iets dat ze hadden gerealiseerd op het moment dat u toetrad, dat aanleiding vormde voor u om toe te treden, gaat u helemaal in tegen uw eerdere verklaring: "ik ga het nog eens zeggen: mijn toetreden tot partij was niet omwille van een realisatie van de partij, maar omwille van de vervolging van mijn familie en ook omdat ik zag dat deze partij strijde voor volk, dat ze een verschil maakte. Het is de grootste oppositiepartij, potentieel voor oppositie." (NPO, p. 20-21).

- U beschrijft de vlag van UNITA verkeerd. U stelt dat de vlag groen en daaronder rood is, met een haan daarop, die vroeger zwart was maar nu groen (NPO, p. 24). De vlag is echter in horizontale strepen: rood, groen, rood, en in het midden een zwarte haan en opkomende zon (zie blauwe map).

- Uw UNITA-lidkaart (zie groene map) kan voorgaande tegenstrijdigheden niet vergoelijken. Immers, een UNITA-lidkaart kan eenvoudigweg worden aangevraagd op hun website (zie blauwe map), en dus betreft het een gesolliciteerd bewijsstuk.

2. Uw verklaringen omtrent de manifestatie zijn inconsistent. Bijgevolg, overtuigt u niet van uw deelname.

- U verklaart dat de manifestatie werd georganiseerd door A.A.S., de eerste secretaris van UNITA (NPO, p. 21, 22). Hij is echter de provinciale secretaris (Luanda) van UNITA. U gevraagd of er nog andere personen of groepen betrokken waren bij de organisatie, stelt u dit niet te weten (NPO, p. 22). De manifestatie werd echter georganiseerd door 'Frente Patriótica Unida', dat een coalitie is die bestaat uit UNITA, Democratic Bloc en PRA JÁ Servir Angola. Zelfs wanneer de Protection Officer deze namen suggereert, slaagt u er niet in om ze te linken aan de manifestatie (zie blauwe map).

- U verklaart dat de manifestatie is begonnen om 10 uur (NPO, p. 21). Volgens de website van UNITA startte de verzameling om 9 uur (zie blauwe map).

- U verklaart dat de manifestatie is begonnen op het Largo des Escolas en geëindigd op de Cemitério da Santa Ana (NPO, p. 21). Volgens de website van UNITA werd er verzameld aan Cemitério da Santa Ana en ging men richting de Largo des Escolas (zie blauwe map).

- U verklaart dat er rellen zijn ontstaan in de volkse wijk Congolenses (NPO, p. 21). Er werd geen landeninformatie teruggevonden omtrent rellen en politiegeweld.

- U verklaart dat u werd gearresteerd op de manifestatie in de wijk Congolenses (NPO, p. 16, 21, 22). U stelt dat er ook nog andere personen werden gearresteerd (NPO, p. 22). Nochtans werd er geen landeninformatie teruggevonden omtrent arrestaties op deze manifestatie, die wordt omschreven als 'vredevol' (zie blauwe map).

- Geconfronteerd met de tegenstrijdige landeninformatie slaagt u er niet in om een dienstige verklaring te geven (NPO, p. 26).

3. Uw verklaringen omtrent uw arrestatie zijn inconsistent en vaag. Bijgevolg, overtuigt u niet van uw arrestatie.

- U kent niet de namen van het meisje en de vrouw waarmee u was opgesloten (NPO, p. 16, 22-23).

- U kan niet verklaren waarom de politieagente u heeft geholpen (NPO, p. 16), die noch u, noch de andere gearresteerden persoonlijk kende (NPO, p. 23).

- Bij DVZ heeft u verklaard dat de politieagente uw moeder heeft gebeld (CGVS-V). Terwijl u op het CGVS verklaart dat u uw moeder heeft opgebeld (NPO, p. 16, 21).

- Bij DVZ verklaarde u dat u één nacht heeft doorgebracht in het politiekantoor (CGVS-V). Tijdens uw gehoor verklaart u dat uw arrestatie en ontsnapping plaatsvonden op dezelfde dag, dat u weggevluchte "toen het al avond was, 's nachts" (NPO, p. 17).

4. Uw verklaringen omtrent de periode na uw ontsnapping uit de gevangenis zijn inconsistent. Deze tegenstrijdigheden bestendigen enkel verder het gebrek aan geloofwaardigheid van uw problemen.

- Bij DVZ heeft u verklaard dat u reeds tien jaar (+/- 2015) tot uw vertrek in Sao Paola in Luanda heeft gewoond (Verklaring DVZ d.d. 25/07/2025, hierna DVZ-V, p. 6). Tijdens uw gehoor verklaart u aanvankelijk ook dat de laatste plaats waar u heeft gewoond in Angola Sao Paola was (NPO, p. 6), maar stelt nu dat u daar maar sinds eind 2022 woonde (NPO, p. 6). U bevestigt vervolgens nogmaals dat u tot de dag van uw reis in Sao Paola heeft gewoond (NPO, p. 7). Later, stelt u echter plots dat u was ondergedoken bij een vriendin van uw moeder (NPO, p. 17).

- U verklaart eerst dat uw moeder tot op vandaag in haar huis in Cazenga, waar u ook heeft gewoond, woont. Pas wanneer de Protection Officer u ter bevestiging vraagt of zij daar tot op vandaag nog woont, past u uw antwoord aan en stelt dat "ja, ze zijn daar. ... Maar, ze gaan niet vaak naar huis, omwille van problemen die met mij zijn gebeurd." Daarna stelt u dat zij er niet meer wonen (NPO, p. 13). U wordt dan gevraagd bij wie ze wonen, maar blijft hierover vaag – ook nadat de Protection Officer u nogmaals benadrukt dat het interview vertrouwelijk is (NPO, p. 13-14). Ze zouden zijn verhuisd voor uw vertrek uit Angola, wat uw vriendin u heeft verteld, maar u weet niet wanneer (NPO, p. 14, 24).

- U kent enkel de voornaam van de persoon waarbij u was ondergedoken – de persoon die een vriendin was van uw moeder, en u de gunst deed om u te verbergen terwijl u voortvluchtige was van de politie (NPO, p. 23).

- Bij DVZ heeft u verklaard dat u op 12 januari 2025 Angola heeft verlaten (DVZ-V, p. 13). Tijdens uw gehoor verklaart u op 2 januari 2025 Angola te hebben verlaten (NPO, p. 14).

- Bij DVZ vermeldt u slechts tweemaal dat politie u thuis kwam zoeken (CGVS-V), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt dat ze u verscheidene keren – doch, kan u niet zeggen hoeveel keer – zijn langsgesproken (NPO, p. 23-24).

- U verklaart dat SIC-agenten een aanhoudingsbevel op uw naam zijn komen afgeven aan uw moeder. U legt dit document ook neer (NPO, p. 23-24; zie groene map). De Angolese wet voorziet echter niet in het overhandigen van een arrestatiebevel aan iemand anders dan de persoon die wordt gearresteerd. Indien de persoon niet kan worden gearresteerd, zal de politie een certificaat opmaken met daarin de reden waarom de persoon niet kon worden gearresteerd en het arrestatiebevel opnieuw overhandigen aan de persoon die de arrestatie heeft opgedragen (zie blauwe map).

5. Het CGVS maakt ook nog volgende opmerkingen met betrekking tot uw vader zijn UNITA-engagement, waaruit ook geen vrees in uw hoofdte blijkt omwille van zijn engagement.

- Uw vader zou in 2008 zijn verhuisd naar het platteland in de provincie Uige en daar geen problemen meer hebben gehad (NPO, p. 16, 19-20). Indien hij daadwerkelijk op ernstige wijze zou worden gevisieerd door de Angolese autoriteiten is het niet aannemelijk dat zijn problemen zouden eindigden wanneer hij de hoofdstad verliet, en zonder problemen kan leven in een andere provincie in Angola. U heeft zelf ook nooit meer met uw vader gesproken of opgezocht (NPO, p. 20).

- U haalt geen problemen aan met de Angolese autoriteiten (omwille van zijn engagement) in de periode nadat hij vluchtte naar Uige tot uw eigen aangehaalde niet geloofwaardige problemen in 2024, hetgeen dus de ernst en actualiteit van deze vrees volledig onderuit haalt.

- U vertelt over een aanval in 1991 bij jullie thuis, waarbij ze u vader wouden vermoorden en u zelf ook gewond raakte. U gevraagd wanneer MPLA zijn hulp aan UNITA heeft ontdekt en de problemen zijn begonnen, stelt u dat hij in 2002 de eerste keer zijn auto verloor. Ter bevestiging gevraagd of de problemen dan in 2002 zijn begonnen, antwoordt u: “met volle kracht, ja.” Er vervolgens op gewezen dat dus de aanval bij u thuis in 1991 niet met zijn UNITA-engagement te maken had, antwoordt u dat het inderdaad bandieten waren maar dat “hoe de zaken achteraf verder ontwikkelde, zijn we toch beginnen denken dat zij het waren.” Gevraagd waarop u zich hiervoor baseert, stelt u dat het de enige mensen waren die hem vervolgde. Erop gewezen dat het ook een spijtig geval van criminaliteit zou kunnen geweest zijn, antwoordt u enkel dat men niet beseft wat het Angolese volk meemaakt en tot wat MPLA in staat is (NPO, p. 19-20).

- U gevraagd om te concretiseren, welke incidenten plaatsvonden tussen 2002 (start van de bedreigingen en 2008 (einde van problemen, verhuis naar Uige), ontwijkt u enkel tweemaal de vraag (NPO, p. 20).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Aangezien uw vrees voor vervolging door de machtspartij MPLA, die ook de Angolese politie ter beschikking heeft, omwille van uw UNITA-sympathie en deelname aan de manifestatie op 23 november 2024 niet geloofwaardig is, is het evenmin geloofwaardig dat u zich tegen uw wil zou laten prostitueren om toch maar het land uit te kunnen vluchten (NPO, p.8-10).

Uw neergelegde Angolese identiteitskaart bevestigt uw verklaringen omtrent uw identiteit en nationaliteit.

Uw UNITA-lidkaart en het aanhoudingsbevel werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 4 september 2025. De correcties op pagina 8 en 19 hebben betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van dien aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Uw opmerking op pagina 24, waarbij u wél correct de vlag van UNITA weergeeft, wordt niet aanvaard. Immers, het betreft hier een post factum opmerking (vermoedelijk nadat u de vlag heeft opgezocht), die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u op het moment van het gehoor de vlag niet correct kon beschrijven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van de (oude) artikelen 48/3 en 48/6, §§ 1 en 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *juncto* artikel 1, A, (2) van het

Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van (oud) artikel 4.1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van (oud) artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van (oud) artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van de (oude) artikelen 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven”*, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.3. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Over de procedurele noden in de zin van (oud) artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

3.1. (Oud) artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

3.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **geén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. In haar verzoekschrift betoogt verzoekster dat zij tot prostitutie werd gedwongen om naar België te kunnen vluchten. Zij stelt dat verweerder, *“door verschillende databanken na te kijken”*, had moeten onderzoeken op welke wijze zij naar België is gereisd, doch dat hierover niets wordt gesteld. Verder stelt zij dat zij doorleefde verklaringen heeft afgelegd over de prostitutie waartoe zij werd gedwongen, dat zij doorheen het persoonlijk onderhoud zeer emotioneel was en vaak moest huilen, dat zelfs indien haar vluchtrelaas niet geloofwaardig zou zijn, het nog steeds zo kan zijn dat zij door middel van gedwongen prostitutie naar België is gereisd en dat er op geen enkele manier rekening werd gehouden met haar psychologische toestand. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt dienaangaande vooreerst vast dat verzoekster tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen bijzondere procedurele noden kenbaar heeft gemaakt. Evenmin brengt zij enig medische en/of psychologisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zij niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een asielprocedure en/of tot het afleggen van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Bovendien kan geen geloof worden gehecht aan haar vluchtrelaas (zie *infra*), zodat het geenszins vaststaat dat zij tot prostitutie werd gedwongen teneinde naar België te kunnen vluchten. Zij linkt deze gedwongen prostitutie immers aan haar vluchtrelaas, met name het onderduiken bij een vriendin van haar moeder, die ook in de prostitutie zat en haar aan smokkelaars voorstelde die haar in ruil voor seksuele wederdiensten uit Angola zouden helpen vluchten. Verzoekster brengt verder geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat zij voor haar reis naar België daadwerkelijk van een smokkelaar gebruik zou hebben

gemaakt, laat staan dat zij hiertoe tot prostitutie zou zijn gedwongen geweest. Zij laat ook na concreet te duiden uit welke “*databanken*”, die verweerder volgens haar zou kunnen raadplegen, dit zou kunnen blijken. Het loutere gegeven dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud emotioneel was en moest huilen, volstaat op zich niet om aan te nemen dat zij nood zou hebben gehad aan steunmaatregelen en/of dat zij daadwerkelijk getraumatiseerd zou zijn door het beweerde gedwongen prostitueren. Verder maakte verzoekster ook geen melding van bijzondere procedurele noden in de opmerkingen die zij bij de notities van het persoonlijk onderhoud aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overmaakte. Noch in deze opmerkingen, noch in het verzoekschrift zet verzoekster *in concreto* uiteen welke steunmaatregelen volgens haar nodig zouden zijn geweest. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

4. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

4.1. Verzoekster verklaart de Angolese autoriteiten te vrezen omwille van haar politiek activisme voor de oppositiepartij UNITA. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

4.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“1. Uw verklaringen omtrent uw UNITA-lidmaatschap zijn inconsistent en vaag. Bijgevolg, overtuigt u niet van uw lidmaatschap.

- U geeft eerst een verkeerde naam voor UNITA: “Internationale Unie voor de Totale Onafhankelijkheid van Angola... Neen, Nationale Unie voor de Totale Onafhankelijkheid van Angola” (NPO, p. 17; zie blauwe map).

- U kan niet de correcte benaming van MPLA – de huidige partij, concurrent van UNITA, én uw vervolger – geven: “Movimento Nacional... Neen, ik weet het niet. Alstublieft, ik houd niet van die partij. Movimento Nacional Libertação de Angola. Ik hou niet van die partij. Het maakt niet uit” – (NPO, p. 17). De correcte benaming is ‘Movimento Popular de Libertação de Angola’ (zie blauwe map).

- Bij DVZ verklaarde u sinds ongeveer 2010 lid te zijn geweest van UNITA (CGVS-V). Op het CGVS spreekt u uzelf tegen. Eerst verklaart u reeds lang lid te zijn geweest. U gevraagd om dit te concretiseren, stelt u “sinds mijn jeugd al.” U nogmaals gevraagd naar een jaar of leeftijd, stelt u nu “sinds 26 of 25 jaar, sinds ik alles begon te begrijpen, wat mijn rechten waren. Ervoor hechtte ik daar geen belang aan” (NPO, p. 18) – ‘26 of 25 jaar’ komt neer op 2016 of 2017.

- Bij DVZ verklaarde u omtrent uw UNITA-activisme: “ik was een gewoon lid. Ik nam af en toe deel aan protesten. Ik hielp soms mee in de gemeenschap” (CGVS-V). Op het CGVS daarentegen verklaart u dat u geen tijd had om deel te nemen aan activiteiten omwille van uw werk, dat u enkel deelnam aan één activiteit in mei 2022 of 2023 gelieerd aan de verkiezingen en één manifestatie op 23 november 2024 (NPO, p. 18, 21).

- Geconfronteerd met de tegenstrijdigheden omtrent de start van uw lidmaatschap en activiteiten, slaagt u er niet in om een dienstige verschoning te geven (NPO, p. 25).

- U kan niet concretiseren waarom – uw motivatie – u besloot toe te treden tot UNITA. Gezien u getuige was van de problemen van uw vader hierdoor (en u hem erna ook nooit meer heeft gesproken of opgezocht), mag er verwacht worden dat u hieromtrent duidelijkheid kan verschaffen. U verklaart dat u toetrad omdat u uw burgerrechten / mensenrechten wou en omdat MPLA uw vader had afgenomen. Gevraagd of er een concrete aanleiding was om op dat moment toe te treden, immers uw vader was al even weg naar Uige, herhaalt u enkel dat u wou vechten voor uw rechten (NPO, p. 20). U gevraagd waarom u opteerde voor UNITA in plaats van een andere politieke partij of beweging, stelt u dat het de partij is die hoop geeft aan het volk, hetgeen u afleidt “omwille van wat ze al hebben gerealiseerd voor de mensenrechten.” Echter als u gevraagd wordt om te concretiseren wat ze hebben gerealiseerd / waarop u zich baseerde, kan u hier geen duidelijkheid over verschaffen. U verwijst eerst naar de betoging van 23 november. Door de Protection Officer gevraagd naar een ander voorbeeld, iets dat ze hadden gerealiseerd op het moment dat u toetrad, dat aanleiding vormde voor u om toe te treden, gaat u helemaal in tegen uw eerdere verklaring: “ik ga het nog eens zeggen: mijn toetreden tot partij was niet omwille van een realisatie van de partij, maar omwille van de vervolging van mijn familie en ook omdat ik zag dat deze partij strijde voor volk, dat ze een verschil maakte. Het is de grootste oppositiepartij, potentieel voor oppositie.” (NPO, p. 20-21).

- U beschrijft de vlag van UNITA verkeerd. U stelt dat de vlag groen en daaronder rood is, met een haan daarop, die vroeger zwart was maar nu groen (NPO, p. 24). De vlag is echter in horizontale strepen: rood, groen, rood, en in het midden een zwarte haan en opkomende zon (zie blauwe map).

- Uw UNITA-lidkaart (zie groene map) kan voorgaande tegenstrijdigheden niet vergoelijken. Immers, een UNITA-lidkaart kan eenvoudigweg worden aangevraagd op hun website (zie blauwe map), en dus betreft het een gesolliciteerd bewijsstuk.

2. Uw verklaringen omtrent de manifestatie zijn inconsistent. Bijgevolg, overtuigt u niet van uw deelname.

- U verklaart dat de manifestatie werd georganiseerd door A.A.S., de eerste secretaris van UNITA (NPO, p. 21, 22). Hij is echter de provinciale secretaris (Luanda) van UNITA. U gevraagd of er nog andere personen of groepen betrokken waren bij de organisatie, stelt u dit niet te weten (NPO, p. 22). De manifestatie werd echter georganiseerd door 'Frente Patriótica Unida', dat een coalitie is die bestaat uit UNITA, Democratic Bloc en PRA JÁ Servir Angola. Zelfs wanneer de Protection Officer deze namen suggereert, slaagt u er niet in om ze te linken aan de manifestatie (zie blauwe map).

- U verklaart dat de manifestatie is begonnen om 10 uur (NPO, p. 21). Volgens de website van UNITA startte de verzameling om 9 uur (zie blauwe map).

- U verklaart dat de manifestatie is begonnen op het Largo des Escolas en geëindigd op de Cemitério da Santa Ana (NPO, p. 21). Volgens de website van UNITA werd er verzameld aan Cemitério da Santa Ana en ging men richting de Largo des Escolas (zie blauwe map).

- U verklaart dat er rellen zijn ontstaan in de volkse wijk Congolenses (NPO, p. 21). Er werd geen landeninformatie teruggevonden omtrent rellen en politiegeweld.

- U verklaart dat u werd gearresteerd op de manifestatie in de wijk Congolenses (NPO, p. 16, 21, 22). U stelt dat er ook nog andere personen werden gearresteerd (NPO, p. 22). Nochtans werd er geen landeninformatie teruggevonden omtrent arrestaties op deze manifestatie, die wordt omschreven als 'vredevol' (zie blauwe map).

- Geconfronteerd met de tegenstrijdige landeninformatie slaagt u er niet in om een dienstige verklaring te geven (NPO, p. 26).

3. Uw verklaringen omtrent uw arrestatie zijn inconsistent en vaag. Bijgevolg, overtuigt u niet van uw arrestatie.

- U kent niet de namen van het meisje en de vrouw waarmee u was opgesloten (NPO, p. 16, 22-23).

- U kan niet verklaren waarom de politieagente u heeft geholpen (NPO, p. 16), die noch u, noch de andere gearresteerden persoonlijk kende (NPO, p. 23).

- Bij DVZ heeft u verklaard dat de politieagente uw moeder heeft gebeld (CGVS-V). Terwijl u op het CGVS verklaart dat u uw moeder heeft opgebeld (NPO, p. 16, 21).

- Bij DVZ verklaarde u dat u één nacht heeft doorgebracht in het politiekantoor (CGVS-V). Tijdens uw gehoor verklaart u dat uw arrestatie en ontsnapping plaatsvonden op dezelfde dag, dat u weggevluchte "toen het al avond was, 's nachts" (NPO, p. 17).

4. Uw verklaringen omtrent de periode na uw ontsnapping uit de gevangenis zijn inconsistent. Deze tegenstrijdigheden bestendigen enkel verder het gebrek aan geloofwaardigheid van uw problemen.

- Bij DVZ heeft u verklaard dat u reeds tien jaar (+/- 2015) tot uw vertrek in Sao Paola in Luanda heeft gewoond (Verklaring DVZ d.d. 25/07/2025, hierna DVZ-V, p. 6). Tijdens uw gehoor verklaart u aanvankelijk ook dat de laatste plaats waar u heeft gewoond in Angola Sao Paola was (NPO, p. 6), maar stelt nu dat u daar maar sinds eind 2022 woonde (NPO, p. 6). U bevestigt vervolgens nogmaals dat u tot de dag van uw reis in Sao Paola heeft gewoond (NPO, p. 7). Later, stelt u echter plots dat u was ondergedoken bij een vriendin van uw moeder (NPO, p. 17).

- U verklaart eerst dat uw moeder tot op vandaag in haar huis in Cazenga, waar u ook heeft gewoond, woont. Pas wanneer de Protection Officer u ter bevestiging vraagt of zij daar tot op vandaag nog woont, past u uw antwoord aan en stelt dat "ja, ze zijn daar. ... Maar, ze gaan niet vaak naar huis, omwille van problemen die met mij zijn gebeurd." Daarna stelt u dat zij er niet meer wonen (NPO, p. 13). U wordt dan gevraagd bij wie ze wonen, maar blijft hierover vaag – ook nadat de Protection Officer u nogmaals benadrukt dat het interview vertrouwelijk is (NPO, p. 13-14). Ze zouden zijn verhuisd voor uw vertrek uit Angola, wat uw vriendin u heeft verteld, maar u weet niet wanneer (NPO, p. 14, 24).

- U kent enkel de voornaam van de persoon waarbij u was ondergedoken – de persoon die een vriendin was van uw moeder, en u de gunst deed om u te verbergen terwijl u voortvluchtige was van de politie (NPO, p. 23).

- Bij DVZ heeft u verklaard dat u op 12 januari 2025 Angola heeft verlaten (DVZ-V, p. 13). Tijdens uw gehoor verklaart u op 2 januari 2025 Angola te hebben verlaten (NPO, p. 14).

- Bij DVZ vermeldt u slechts tweemaal dat politie u thuis kwam zoeken (CGVS-V), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt dat ze u verscheidene keren – doch, kan u niet zeggen hoeveel keer – zijn langsgesproken (NPO, p. 23-24).

- U verklaart dat SIC-agenten een aanhoudingsbevel op uw naam zijn komen afgeven aan uw moeder. U legt dit document ook neer (NPO, p. 23-24; zie groene map). De Angolese wet voorziet echter niet in het overhandigen van een arrestatiebevel aan iemand anders dan de persoon die wordt gearresteerd.

Indien de persoon niet kan worden gearresteerd, zal de politie een certificaat opmaken met daarin de reden waarom de persoon niet kon worden gearresteerd en het arrestatiebevel opnieuw overhandigen aan de persoon die de arrestatie heeft opgedragen (zie blauwe map).

5. Het CGVS maakt ook nog volgende opmerkingen met betrekking tot uw vader zijn UNITA-engagement, waaruit ook geen vrees in uw hoofde blijkt omwille van zijn engagement.

- Uw vader zou in 2008 zijn verhuisd naar het platteland in de provincie Uige en daar geen problemen meer hebben gehad (NPO, p. 16, 19-20). Indien hij daadwerkelijk op ernstige wijze zou worden gevisieerd door de Angolese autoriteiten is het niet aannemelijk dat zijn problemen zouden eindigden wanneer hij de hoofdstad verliet, en zonder problemen kan leven in een andere provincie in Angola. U heeft zelf ook nooit meer met uw vader gesproken of opgezocht (NPO, p. 20).

- U haalt geen problemen aan met de Angolese autoriteiten (omwille van zijn engagement) in de periode nadat hij vluchtte naar Uige tot uw eigen aangehaalde niet geloofwaardige problemen in 2024, hetgeen dus de ernst en actualiteit van deze vrees volledig onderuit haalt.

- U vertelt over een aanval in 1991 bij jullie thuis, waarbij ze u vader wouden vermoorden en u zelf ook gewond raakte. U gevraagd wanneer MPLA zijn hulp aan UNITA heeft ontdekt en de problemen zijn begonnen, stelt u dat hij in 2002 de eerste keer zijn auto verloor. Ter bevestiging gevraagd of de problemen dan in 2002 zijn begonnen, antwoordt u: "met volle kracht, ja." Er vervolgens op gewezen dat dus de aanval bij u thuis in 1991 niet met zijn UNITA-engagement te maken had, antwoordt u dat het inderdaad bandieten waren maar dat "hoe de zaken achteraf verder ontwikkelde, zijn we toch beginnen denken dat zij het waren." Gevraagd waarop u zich hiervoor baseert, stelt u dat het de enige mensen waren die hem vervolgde. Erop gewezen dat het ook een spijtig geval van criminaliteit zou kunnen geweest zijn, antwoordt u enkel dat men niet beseft wat het Angolese volk meemaakt en tot wat MPLA in staat is (NPO, p. 19-20).

- U gevraagd om te concretiseren, welke incidenten plaatsvonden tussen 2002 (start van de bedreigingen en 2008 (einde van problemen, verhuis naar Uige), ontwijkt u enkel tweemaal de vraag (NPO, p. 20).

[...]

Aangezien uw vrees voor vervolging door de machtspartij MPLA, die ook de Angolese politie ter beschikking heeft, omwille van uw UNITA-sympathie en deelname aan de manifestatie op 23 november 2024 niet geloofwaardig is, is het evenmin geloofwaardig dat u zich tegen uw wil zou laten prostitueren om toch maar het land uit te kunnen vluchten (NPO, p.8-10).

Uw neergelegde Angolese identiteitskaart bevestigt uw verklaringen omtrent uw identiteit en nationaliteit.

Uw UNITA-lidkaart en het aanhoudingsbevel werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 4 september 2025. De correcties op pagina 8 en 19 hebben betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van dien aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Uw opmerking op pagina 24, waarbij u wél correct de vlag van UNITA weergeeft, wordt niet aanvaard. Immers, het betreft hier een post factum opmerking (vermoedelijk nadat u de vlag heeft opgezocht), die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u op het moment van het gehoor de vlag niet correct kon beschrijven."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift wijst op het door haar opgelopen trauma doordat zij tot prostitutie werd gedwongen, dient erop gewezen dat geen geloof kan worden gehecht aan haar bewering tot prostitutie gedwongen te zijn geweest (zie ook *infra*). Bovendien, zoals hoger reeds vastgesteld, brengt zij geen enkel medisch en/of psychologisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zij met dermate ernstige (mentale) gezondheidsproblemen te kampen heeft dat van haar niet zou kunnen worden verwacht dat zij op een normale wijze haar asielprocedure doorloopt en/of dat zij de kernelementen van haar vluchtrelaas aan de hand van coherente, doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen uiteenzet. Zij kan dan ook niet dienstig naar haar beweerde (mentale) gezondheidstoestand verwijzen teneinde op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

In zoverre verzoekster wijst op delen van haar verklaringen die volgens haar wel gelijklopend zijn, dient erop gewezen dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Tevens dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoekster bepaalde elementen op coherente wijze kon weergeven, geen afbreuk doet aan

de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit de ongeloofwaardigheid en onaannemelijkheid van verzoeksters verklaringen blijkt. De Raad benadrukt in dit verband dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en/of ongeloofwaardige verklaringen, zoals blijkt uit het voorgaande. Verzoekster toont overigens allerm minst *in concreto* aan dat de coherente elementen, waarop zij doelt, zwaarder zouden doorwegen dan de onaannemelijkheden, onjuistheden en vaagheden die in de bestreden beslissing op pertinente wijze worden uiteengezet.

Wat de volledige naam van UNITA betreft, betoogt verzoekster dat zij zich versprak maar meteen de correcte benaming herhaalde en dat zij ook bij de Dienst Vreemdelingenzaken de volledige naam gaf. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming die stelt in Angola te worden vervolgd omwille van zijn lidmaatschap van oppositiepartij UNITA, de volledige naam van deze oppositiepartij steeds correct kan weergeven. Dat verzoekster zich tijdens haar persoonlijk onderhoud aanvankelijk versprak, is geen doorslaggevend element om de waarachtigheid van haar vluchtrelaas in twijfel te trekken, doch het vormt wel een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid ervan.

Verder stelt verzoekster dat verweerder de aan haar tijdens haar persoonlijk onderhoud tegengeworpen tegenstrijdigheden dient *“uit te klare”* (*sic*) en dat de door haar gegeven toelichting *“zeer plausibel”* is. Vooreerst komt het geenszins aan verweerder toe om de door verzoekster zelf gemaakte tegenstrijdigheden uit te klaren. Verzoekster is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij aflegt. Indien zij tijdens haar persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd met tegenstrijdigheden in deze verklaringen, komt het aan haar toe hiervoor een afdoende verschoning te doen gelden. *In casu* verklaarde verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij veel meer taken voor UNITA deed dan hetgeen zij ten aanzien van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde. Tijdens haar persoonlijk onderhoud hiermee geconfronteerd, stelt zij met betrekking tot de activiteiten, zoals het verkopen van kledij of helpen met voedsel, uitdrukkelijk als volgt: *“Het waren niet echt activiteiten georganiseerd door UNITA, maar solidariteitsactiviteiten georganiseerd met vriendinnen.”* (zie verzoekschrift, p. 7). Bezwaarlijk kan dan ook worden aangenomen dat zij een ‘plausibele’ verschoning zou geven voor de vastgestelde tegenstrijdigheden dienaangaande.

Voorts, wat betreft haar motivatie om zich bij UNITA aan te sluiten, voert verzoekster aan dat haar vader het gezin verliet om te ontsnappen aan bedreigingen en aanvallen in 2009, toen zij 17 jaar oud was, en dat dit een ernstige psychologische impact op haar had. De Raad ziet evenwel niet in hoe hieruit een motivatie in haar hoofde zou blijken om zelf bij UNITA aan te sluiten. Alleszins zet verzoekster dit geenszins *in concreto* uiteen. Waar zij stelt dat zij zich wil inzetten voor haar eigen rechten en tegen het onrecht in Angola, komt zij niet verder dan het herhalen van haar eerder aangehaalde, vage beweringen over haar motivatie om zich bij UNITA aan te sluiten, hetgeen op zich geen ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Waar zij dienaangaande verwijst naar een internetrapport over de huidige situatie in Angola, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op haar persoonlijke, individuele situatie en die op zich geenszins volstaat teneinde alsnog haar persoonlijke motivatie om zich bij UNITA aan te sluiten aan te tonen.

Inzake de vlag van UNITA komt verzoekster niet verder dan dat zij zich vergiste. Zij heeft dit in haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud ook reeds aangehaald, doch in de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat deze *post factum* aanpassing niet kan worden aanvaard. Door hier louter in te volharden, werpt verzoekster hierop geenszins een ander licht.

Waar verzoekster stelt als volgt: *“Er wordt op geen enkel moment aan verzoekster het voordeel van de twijfel gegeven. Bovendien wordt de kennis die verzoekster wel heeft, geheel buiten beschouwing gehouden.”* (eigen onderlijning), laat zij na concreet te duiden over welke kennis zij het heeft.

Verder kan van een verzoeker om internationale bescherming, die omwille van zijn jarenlange lidmaatschap van UNITA heden meent internationale bescherming te behoeven, worden verwacht dat hij op correcte wijze de eerste secretaris van deze partij kan onderscheiden van een provinciale secretaris, *quod non in casu*. Verder stelt verzoekster dat het omkeren van het start- en eindpunt van de manifestatie van 23 november 2024 louter een materiële vergissing betreft. Nochtans maakte zij hiervan – in tegenstelling tot haar beweerde ‘vergissing’ inzake de vlag van UNITA – geen melding in haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. Het is dan ook niet meer dan een blote *post factum*-bewering. Waar zij stelt dat de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaring van verzoekster dat de manifestatie om 10 uur begon niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie (zie map ‘Landeninformatie’ in het administratief dossier) waaruit blijkt dat deze manifestatie om 9 uur begon, *“werkelijk van alle redelijkheid [is] ontdaan”*, komt zij niet verder dan het tegenspreken van de commissaris-generaal, hetgeen allerm minst als een dienstig verweer kan worden beschouwd. Waar zij stelt dat het niet terugvinden van informatie over rellen tijdens de manifestatie niet betekent dat de feiten zich niet zouden hebben voorgedaan, dient erop gewezen dat dit op zich inderdaad geen doorslaggevend element is om de waarachtigheid van verzoeksters vluchtrelaas in twijfel te

trekken, doch dat het wel een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid ervan. De door verzoekster geciteerde landeninformatie (verzoekschrift, p. 9-10) handelt niet over de manifestatie van 23 november 2024 en is dan ook *in casu* niet dienstig teneinde alsnog aan te tonen dat er tijdens deze manifestatie sprake was van rellen en arrestaties. Voor het overige betreft dit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoeksters persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat teneinde de door haar aangehaalde nood aan internationale bescherming alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de motieven uit de bestreden beslissing inzake haar beweerde arrestatie betoogt verzoekster als volgt:

“De argumenten van de verwerende partij, die zouden aantonen dat de verklaringen over de arrestatie inconsistent en vaag zijn, zijn op geen enkele manier doorslaggevend.

Het is zeer logisch dat verzoekster de namen van het meisje en de vrouw niet kende die willekeurig samen met haar werden opgepakt.

Het is eveneens niet ondenkbaar dat een politieagente verzoekster hielp, gezien de arrestatie niet wettig was. Verder is het van geen belang of verzoekster nu haar moeder belde of andersom.”

Hiermee komt zij in wezen evenwel niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Verzoekster verklaarde bovendien nooit eerder dat de politieagente haar zou hebben geholpen omdat *“de arrestatie niet wettig was”*. Waar zij stelt als volgt: *“Als laatste bedoelt verzoekster natuurlijk hetzelfde met ‘een nacht in de cel doorbrengen’ als dat zij ‘s nachts kon ontsnappen’.*”, dient erop gewezen dat het dezelfde nacht kunnen ontsnappen uit een cel uiteraard niet hetzelfde kan betekenen als het doorbrengen van een nacht in diezelfde cel. Ofwel ontsnapt men 's nachts uit deze cel, ofwel brengt met er de nacht in door. Beide tegelijk, is fysiek onmogelijk.

Wat betreft de periode na haar beweerde ontsnapping/vrijlating, voert verzoekster aan dat zij verklaarde dat zij onderzoek bij de vriendin van haar moeder, maar dat nergens uit blijkt dat deze vriendin niet eveneens in Sao Paola verbleef. Er kan niet worden ingezien waarom verzoekster bij dit verweer in haar verzoekschrift niet meteen kan duiden of de vriendin van haar moeder al dan niet ook in Sao Paola verbleef. Zij komt immers niet verder dan te verklaren dat zij niet heeft verklaard dat dit niet het geval zou zijn. Indien deze vriendin ook in Sao Paola zou verblijven, merkt de Raad op dat het bezwaarlijk als een doordacht onderduikadres kan worden beschouwd wanneer deze persoon in dezelfde wijk verblijft als degene waar haar beweerde belagers haar zouden komen zoeken. Verder heeft verzoekster noch tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, noch in haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud aangehaald dat er bij de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerdelijk werd genoteerd dat zij vanaf ongeveer 2010 in Sao Paola verbleef, zoals zij in haar verzoekschrift aanvoert. Dit is dan ook niet meer dan het *post factum* opwerpen van een blote bewering. Dergelijk verweer is geenszins ernstig. Waar zij stelt als volgt: *“De overige tegenstrijdigheden zijn op geen enkele manier doorslaggevend om te twifelen aan de oprechtheid van verzoekster.”*, komt zij niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder *in concreto* te duiden waarom deze aangehaalde tegenstrijdigheden volgens haar niet doorslaggevend zouden zijn. Dergelijk verweer is evenmin ernstig. Waar verzoekster onder verwijzing naar landeninformatie (verzoekschrift, p. 12) betoogt dat uit de praktijk blijkt dat een arrestatiebevel in Angola ook aan familieleden wordt overhandigd, dient erop gewezen dat deze informatie dateert van 2005 en dat zij er in haar verzoekschrift zelf op wijst dat de Angolese wet nadien werd gewijzigd. Aldus is deze informatie niet van aard een ander licht te werpen op de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier), noch om aan te tonen dat de commissaris-generaal hiervan een verkeerde analyse zou hebben gemaakt.

Vervolgens stelt de Raad vast dat verzoekster nooit heeft verklaard dat UNITA in het dorp waarnaar haar vader vluchtte, een meerderheid heeft en hij er daardoor geen bedreigingen ontvangt, zoals zij *post factum* in haar verzoekschrift op hypothetische wijze poneert. Uit de in het verzoekschrift (p. 13) aangehaalde verklaringen blijkt voorts wel degelijk dat verzoekster ontwijkende antwoorden gaf toen zij werd bevraagd over de incidenten die tussen 2002 en 2008 zouden zijn gebeurd naar aanleiding van de UNITA-sympathie van haar vader. Waar zij dienaangaande aanvoert als volgt: *“De Protection Officer kaatst het onderwerp na twee vragen af en be vraagt verzoekster niet afdoende naar de incidenten. Er wordt op geen enkele manier afdoende onderzocht of de vader banden had met UNITA en of verzoekster als gevolg daarvan een reëel risico loopt op vervolging.”*, laat zij na concreet te duiden wat volgens haar nog verder zou moeten worden bevraagd over de beweerde incidenten tussen 2002 en 2008 en/of over haar beweerde risico op vervolging ingevolge de banden van haar vader met UNITA, laat staan dat zij duidt welke bijkomende informatie zij hierover nog zou willen geven en/of op welke wijze deze informatie op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht zou werpen. Evenmin maakte zij hiervan melding in haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. Gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep met volle rechtsmacht, is dergelijk verweer geenszins ernstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

4.3. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoeksters verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat aan verzoeksters vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

4.4. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus

5.1. Juridisch kader

(Oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in (oud) artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

5.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in (oud) artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

5.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen

zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel (oud) 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als (oud) artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan (oud) artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7. *In casu* maakt verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER